

VANUIT DE COMMISSIE ISRAËL

P.D. Knöps, secretaris commissie Israël

In de synodevergadering van 11 september 2020 zijn de 15 stellingen van de commissie Israël behandeld en aangenomen. Deze stellingen zullen de komende tijd in het blad Zicht op de Kerk worden toegelicht door de leden van de commissie. In dit nummer vindt u de toelichting op de eerste stelling.

STELLING

I

In dit nummer een toelichting op de eerste stelling: 'Er is voor Jood en heiden geen andere weg tot de zaligheid, dan door het geloof in Jezus Christus.'

Een zevental teksten uit het Nieuwe Testament onderbouwt de formulering van dit standpunt: Mattheüs 1:21, Johannes 6:47, Johannes 10:9, Johannes 14:6, Handelingen 4:12, Handelingen 13:38 en 39, 1 Timotheüs 2:5.

Van de apostel Paulus lezen we dat hij terstond Christus preekte. 'En hij predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de Zone Gods is.' We kunnen deze tekst ook, letterlijk vertaald, zo lezen: 'En terstond predikte hij in de synagogen Jezus, dat Hij is de Zoon van God'. Een waardevolle mededeling, die al onze aandacht verdient. Paulus gaat naar de synagogen. Meervoud. Het aantal Joden dat te Damascus woonde was zo groot, dat zij de

beschikking hadden over meer dan één synagoge. Toen Paulus zich tot de hogepriester wendde, met het verzoek tegen de gelovigen te Damascus te mogen optreden, had hij ook gevraagd om brieven voor de synagogen, die daar waren. Naar diezelfde synagogen waarheen hij had willen gaan om er degenen die tot het geloof in Christus Jezus gekomen waren, gevangen te nemen, gaat hij nu om er Jezus te verkondigen! Er gebeuren ongelooflijke dingen als Christus Zich met een mens bemoeit.

Paulus is begonnen met te prediken tot de Joden. Zijn eerste preken zijn niet tot de heidenen, maar tot de Joden gericht. Niet op de markt is hij gaan staan, maar in de synagogen heeft hij gelegenheid gezocht om zijn getuigenis kwijt te kunnen. Als wij de Handelingen en de brieven nagaan, dan valt op dat het de methode van Paulus is met zijn prediking te beginnen bij de Joden. Daarna keert hij zich tot de heidenen. Met zijn eigen woorden gezegd:

'Ik schaam mij het Evangelie van Christus niet. Want het is een kracht Gods tot zaligheid een ieder, die gelooft, eerst de Jood, en ook de Griek' (Romeinen 1:16).

De zending onder de heidenen neemt ons vaak zozeer in beslag dat wij de Joden vergeten. De vaders zijn ons daar niet in voorgedaan. Behartenswaardig is wat ds. Alter Mendel Johannes Rottenberg (Messiasbelijdende Jood, omgekomen in Mauthausen in juni 1942) schrijft: 'Op de Utrechtse Synode van 1670 werd aanbevolen dat de predikanten, ouderlingen en gelovigen, zoveel in hun vermogen was, de Joden moesten trachten te overtuigen, opdat zij Jezus Christus als de Messias zouden erkennen. Hem, die hun vergeving, tijdelijk en eeuwig heil heeft aangebracht. Zowel in het openbaar, als thuis, behoort men voor de Joden te bidden. De ambtsdragers moeten in hun prediciën de Christenen daartoe openlijk vermanen.' Tot eer van onze goede God, en tot eerbiedige

nagedachtenis van veel Joden en niet-Joden, die Hem hartelijk liefhadden, meldt de geschiedenis ons de namen van velen die, net als Paulus, allereerst aan het heil voor de Joden dachten. Hun inzet kwam voort uit de liefde voor Israël, die de Heere in hun hart gegeven had. Zoals Hij dat gelukkig nog steeds doet...

Ieder die Israël ter harte gaat, zal hunkeren naar de vervulling van Gods beloften voor Israël. Bijvoorbeeld die in Romeinen 11: de aanneming, die zal volgen na de eeuwenlange verwerping van het Evangelie. De Joden zullen zich dan 'met grote menigten' tot Christus bekeren. Door de prediking van het Evangelie (dat Jezus is de Christus...) zullen degenen die dood waren, levend gemaakt worden. 'Want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden' (Hand. 4:12). Het oude lied zingt 'Kent gij, kent gij, die Jezus niet? Die, om ons te redden, de hemel verliet!'

Er is geen andere weg: door het geloof in de plaatsvervangende dood van de Heere Jezus behouden worden, of in 't geheel niet behouden worden. Christus is alles. De Deur, de Poort, de Weg, het Pad, de Ingang. Dat is de boodschap van het Evangelie: Jezus is de Christus, de Gezalfde, de ware Messias door de profeten beloofd. Dit moeten wij de Joden betuigen, zoals Paulus dat gedaan heeft. Gezien alles wat wij – christenen – de Joden de eeuwen door hebben aangedaan, past ons grote bescheidenheid bij het brengen van de boodschap van het blijde Evangelie. Alle hooggevoelendheid is uit den boze. Maar laten we de boodschap niet verzwijgen. Dat is ook uit den boze. Tot op heden gelooft de meerderheid van de Joden niet in de Heere Jezus. God heeft de waarheid voor hen verborgen gehouden (Matth. 11:25). Zij zijn echter wel de toekomstige hoop van de kerk. God heeft hen eeuwenlang voor alle dwalingen en afval die binnen de kerk waren, bewaard. Het Joodse volk, dat met deze zonden niet besmet is, zal de God van Israël op het beslissende moment gebruiken voor de geestelijke restauratie van de kerk. Naar dat ogenblik zien wij reikhalzend uit, samen met allen die Gods volk liefhebben. En we bidden met Bilderdijk: 'Geef, Heiland, geef dat het haast verschijne...'